

Zákonná/štatutárna jurisdikcia, alebo národné práva

💡 Na Slovensku bolo v roku 2020

(neoficiálna informácia) **56 000 zákonov**. Neoficiálne čísla bývajú skôr odhadmi, keďže nemusia zahŕňať všetky právne normy ako zákony, novely, vyhlášky, predpisy, t.j. nie len zákony v zmysle Zbierky zákonov.

➡ Do roku 2025 bolo pridaných v 2021 – 167 zákonov, v 2022 -179 zákonov a 2023 – 119 zákonov , v roku 2024 -180 zákonov. Zákony sú veľmi rozdielne : niektoré majú 2-3 strany, iné stovky (napr. daňový zákon). V priemere je to **20 strán** na jeden zákon.

➡ 180 zákonov x 20 strán je **3600 strán** právneho textu. Bežný človek číta legislatívny text pomaly, lebo je náročný. Priemer : 30 strán za hodinu (vydelíme to) a to je 120 hodín čítania, to sú **3 týždne** intenzívneho čítania. Alebo ak by niekto čítal 6 hodín denne, tak 180 zákonov by mu trvalo asi 20 dní. Toto sa netýka návrhov zákonov so všetkými prílohami.

Poslanci za svoj plat, ale nečítajú a čo teda robia :

💡 Účasť na schôdzach parlamentu.

Príprava sa na predkladanie zákonov.

Diskusie vo výboroch.

Stretávanie sa s občanmi v regiónoch.

Tlačovky, politické vyjadrenia a mediálne aktivity.

📍 Teda dohadovanie sa, vyjednávanie, mediálne vystupovanie a zostáva im vôbec čas na samotné štúdium zákonov ?

🌍 Energetika : Predstava ľudí je, že ich práca je štúdium a tvorba zákonov ako zdroj zákonodarnej moci, ale práve väčšina ich energie ide do politikárčenia a prejavovania vládnej moci. Väčšina z nich hlasuje podľa dohody tých, čo si to našťudovali a nie podľa vlastného našťudovania.

⚖️ Takže koľko nás stojí jeden zákon v roku 2025 ? Ak je priemerný plat poslanca 10.000,- Eur mesačne a počet zákonov 160 ročne ?

$10.000 \times 12 = 120.000,-$ Eur na jedného poslanca ročne.

150 poslancov $\times 120.000 = 18.000.000,-$ Eur ročne

🔴 Cena nákladov na jeden zákon : **112.500,- Eur.**

Kde každý poslanec NR SR môže mať až 3 asistentov (450 spolu) a jednu poslaneckú kanceláriu platenú občanmi. Tieto náklady, ktoré poslanec môže takto využiť sú **3.521 Eur mesačne**. Ročne : 150 poslancov $\times 3521$ Eur $\times 12$ mesiacov = **6.337.800,- Eur.**

Kde cena za jeden zákon s celkovými týmito nákladmi :

🔴 **PLATY 150 POSLANCOV + MESAČNÉ NÁKLADY NA KANCELÁRIE A ASISTENTOV = 152.111,- Eur ročne.**

 Toľko nás stojí schváliť JEDEN ZÁKON. A v DOLOŽKE VPLYVU na obyvateľstvo napíšu, že to nemá žiadny negatívny vplyv !!!

Takže 160 kliknutí do hlasovacieho zariadenia nás vyjde 24.337.800,- Eur, ak je jeden zákon ročne jedno kliknutie. Tak že sa odhaľuje, že niekto teda musí pripraviť návrhy, dohody a je v tom lobby.

Kto teda sú kľúčoví aktéri ? Tu vidíme jasnú hierarchiu.

Predsedia parlamentných frakcií (oni koordinujú, čo strana alebo koalícia podporí).

Vedenie vlády – pripravuje legislatívne priority a „rukopis“ návrhov.

Ministerstvá a odborné úrady – dávajú podklady a texty zákonov.

Asistenti a právnici poslancov – pripravujú analýzy a odporúčania pre svojich poslancov.

Ako sa lobuje ?

Lobovanie – znamená, že niekto sa snaží ovplyvniť rozhodnutie poslancov ešte pred hlasovaním formou :

Stretnutí a prezentácií. Napr. obchodné komory a profesijné zväzy (podliehajúce oligarchii), kde vysvetľujú prečo má byť zákon ...(taký alebo onaký).

Odbornými materiálmi a správami – analýzy, dopady, simulácie.

Neformálnymi rozhovormi – v kuloároch, cez asistenta alebo kontaktnými osobami medzi stranami.

Tlačou, na sieťach, kampaňami – slúži na ovplyvňovanie verejnej mienky, aby sa poslanci „necítili byť pod tlakom voličov“. A vyzeralo to, že všetko dôležité už bolo rozdiskutované, vysvetlené verejnosti.

→ A bežný občan alebo jednotlivec nemá žiadnu šancu ovplyvniť konkrétne hlasovanie aj keď vplyv týchto zákonov ovplyvňuje naše každodenné životy. Týmto spôsobom sa zákony stávajú nástrojom, ktorý formuje našu spoločnosť a životné podmienky. Občania boli prinútení zákonmi delegovať rozhodovanie na zvolených zástupcov. Tento proces je dnes technický a praktický.

→ Ročne sa schvaľujú stovky zákonov mnohé s desiatkami, či stovkami strán. Ide o fyzicky také kvantum informácií, že to nie je možné robiť ľuďom. Presahuje to kapacitu jednotlivca a je to neprekonateľná prekážka napr. preto, že každý zákon môže obsahovať ešte stovky ďalších odkazov na iné právne normy, ktoré s ním súvisia.

● Vysvetlenie :

1 Používajú sa skratky a tými sú dôvodové správy, asistenti, odborné analýzy a dohody (ja tebe ty mne schváliš).

2 Umelá inteligencia – AI. Pomáha spracovávať toto obrovské množstvo informácií, robí analýzu textov akože konflikty, duplicity...Porovnáva návrhy, dnes sa už ukazuje že sa zaznamenáva len to čo sa mení oproti predchádzajúcemu zneniu. Robí simulácie dopadov na ekonomiku, obyvateľov, financie a automatické zhrnutia a prehľady.

◆ Záver :

AI dokáže udržať tempo, ktoré je pre ľudí nemožné, sprístupniť informácie, ktoré by človek hodiny darmo hľadal a nestíhal by termíny, ktoré sú schválne šibeničné. Pretože politický proces je stále ľudskou záležitosťou, ale je tu jedno veľké tajomstvo. **AI dokázala „zhltnúť“ 160 zákonov ročne a pripraviť pre poslanca pôdu, teda prehľad v 2 hodinách. Spracovala a analyzovala objem dát textu z 3200 strán za niekoľko minút. Ale či ho pripraví na rozumné rozhodnutie ?** Pretože dnes realita vyzerá ako nekonečný cyklus zlyhaní. To jest poslanci v parlamente neschvaľujú zákony podľa logiky, alebo kvality, ale podľa politického tlaku oligarchov a záujmových skupín jednotlivcov,

preto je Právny systém čoraz viac schopný vidieť problémy, ale nemá moc ich naprávať.

✳ Čo sú teda poslanci ?

Sú to technokrati pozerajúci sa často na spoločnosť ako na SYSTÉM, ktorý treba optimalizovať, riadiť a kontrolovať. Tento prístup nie je efektívny, pretože abstrahuje od ŽIVOTA – ignoruje pocity, potreby, vzťahy a slobodu každého jednotlivca. A ničí sa tým prirodzené fungovanie života a zo spoločenského systému sa vytvára otrocký systém, ktorý ide jasne proti životu.

🌍 ENERGETIKA : Dôsledok je že ľudia sa cítia frustrrovane, pretože sú zatláčaní do šedivej „nezákonnej“ zóny a strácajú kontrolu nad vlastným životom, už to nedávajú, prestávajú rozlišovať pravidlá spoločenského SYSTÉMU, zatiaľ čo systém formálne funguje a ešte ako „efektívne. Často si však neuvedomujú, že to nie je prirodzený poriadok alebo legislatívna nutnosť, ale produkt technokratického syntetického myslenia, ktorý sa postupne zakorenil v kolektívnom vedomí.

⚖ Ak teda si živý človek v navlečenom kabáte občana, nechceš si ho radšej vyzliecť ? Pretože pokiaľ v rukách vlády bude syntetická umelá inteligencia vytvárať podmienky proti ľuďom a závislosť menom otroctvo na systéme máš o čom uvažovať !

